

Η αγάπη μιας μάνας

Σ' ένα χωριό της Θεσσαλίας, πάνω στη στέγη ενός παλιού σπιτιού, υπήρχε μια μεγάλη φωλιά. Ήταν φτιαγμένη από καλάμια και ξηρά χόρτα. Ήταν μια φωλιά πελαργών.

Για πολλά χρόνια, οι χωριανοί έβλεπαν ένα ζευγάρι πελαργών να έρχεται και να κάθεται στην ξύλινη στέγη.

Μια καλοκαιρινή μέρα, οι κάτοικοι του χωριού άκουσαν δυνατά χτυπήματα της καμπάνας. Μια φωνή ακούστηκε:

- Πυρκαγιά! Πυρκαγιά!

Τρομαγμένοι, οι χωρικοί έτρεξαν απ' τα χωράφια να σώσουν τα σπίτια τους. Όμως, το μόνο σπίτι που καιγόταν ήταν εκείνο με τη φωλιά των πελαργών.

Ενώ οι χωρικοί προσπαθούσαν να σβήσουν τη φωτιά, ένας πελαργός πέταξε ξαφνικά καταπάνω τους. Ήταν η μητέρα των μικρών πελαργών. Οι φλόγες είχαν περικυκλώσει τη φωλιά.

Η δυστυχημένη μητέρα πετούσε γύρω από τον καπνό και τις φλόγες. Στο τέλος όρμησε μέσα. Σε λίγο βγήκε κρατώντας στο ράμφος της ένα μικρό πελαργό. Τον άφησε στη ρίζα ενός δέντρου και όρμησε ξανά στη φωτιά.

Λίγο μετά, βγήκε με ένα δεύτερο μικρό πελαργό. Οι φτερούγες της είχαν καεί λιγάκι αλλά η στοργική μητέρα δεν ανησυχούσε για τα φτερά της. Ύστερα, μπήκε για τρίτη φορά μέσα στις φλόγες για να σώσει και το τρίτο πουλί. Οι χωριανοί είδαν με κομμένη την ανάσα τη μητέρα να βγαίνει μέσα από τις φλόγες. Η αγάπη της μάνας αποδείχτηκε πιο δυνατή από τη φωτιά.

(Λαϊκή ιστορία)

